

Nog altoos leeft het streven
Om aan Uw reuzenbeeld
Te weinig plaats te geven.

In het „Algemeen Handelsblad” van 12 november 1920 schreef J. B(oterenbrood) een kritiek op het Raadhuis, die stelt: „Het oude Byzantium tot het moderne Weenen werden schatplichtig gemaakt en leverden het materiaal”, en eindigde met: „Wij hadden Rotterdam gaarne iets beters toegewenscht dan een raadhuis met een vormgeving, die vermoedelijk alleen zijn burgemeester bevredigt”.²³⁾ Men leest daar nog verder: „Een eigenaardige symboliek spreekt... uit de plaatsing van den burgemeesterserker. Van een groot staatsman uit vroeger eeuwen, die men eeren wil, plaatst men een beeld onder het raam van het vertrek van een nog levende magistraat. Het mag voor een nuchter opmerker volkomen wáár zijn, dat iemand, die leeft, van méér belang is, dan iemand, die niet meer leeft, erg fijn gevoeld is het niet, om deze superpositie hier zoo uit te drukken”.

Het Raadhuis Zimmerman's raadhuis: dit is óók, veel vleier, uitgedrukt door professor J. J. Hartman, die in een feuilleton in de N.R.C. van 28 december 1920: „Eén preek over meer dan één tekst”, schreef over zeven Latijnse spreuken, o.a. de door hem zelf vervaardigde, die aan en in het Raadhuis waren aangebracht en waarvan de tekst hem, ter bespreking ongetwijfeld, door mr. Zimmerman was toegezonden. „Dezer dagen kreeg ik in afschrift de Sententies²⁴⁾ onder oogen, die in statig Latijn... het nieuwe Rotterdamsche Raadhuis versieren... Daar ik mij voor graphologie interesseer zonder mij bepaald op die kunst toe te leggen... vroeg ik mij zelve eerst af: 'Wat voor iemand heeft dat afschrift gemaakt?' Op die vraag had ik aanstonds het antwoord gereed: 'een krachtig man, een man die weet wat hij wil en wien 't niet aan moed en zelfvertrouwen ontbreekt', en ik kon aan dat antwoord dadelijk dit toevoegen, waarbij ik het zonder graphologie kon stellen: 'en een die terdege Latijn verstaat'.” Het feuilleton van Hartman doet zien, hoe hij de geest van Zimmerman proeft uit de spreuken die „op diens last” zijn aangebracht.

Het beeld van Van Oldenbarnevelt Zimmerman's beeld: ik hoor dat in zijn typering van de financier met zijn goede beleid, „dat zekerst kenmerk van staatsmansgave”, waar iets doorklinkt